

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Враца, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър Н. Петров

при участието на секретаря Валя П. Апостолова
като разгледа докладваното от Петър Н. Петров Гражданско дело №
20231420102616 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е бързо такова - трудов спор и се развива по реда на чл. 310 и следващите от ГПК.

Образувано е по искова молба на Т. Н. Ц., ЕГН *****, с адрес: ***** против ***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представявано от управителя в. Н.. В исковата молба ищецът твърди, че работил в ответното дружество по силата на трудов договор от 09.10.1995 год. и заемал длъжност "шофьор тролейбус", с код по НКПД 83312005. Поддържа, че бил председател на синдикална секция на КТ "Подкрепа" в ***** ЕООД. Излага, че на 04.12.2019 год. му било наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и трудовото му правоотношение било прекратено, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда (КТ). Сочил, че обжалвал наложеното дисциплинарно наказание. С влязло в законна сила съдебно решение бил възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност в ответното дружество.

Поддържа, че в законоустановения срок се явил на работа. Сочил, че на основание чл. 345, ал. 1 КТ била издадена заповед, въз основа на която бил възстановен от работодателя на длъжност "шофьор тролейбус", която заемал до неговото уволнение. По-нататък в исковата молба, ищецът сочи, че депозирал молба за ползване на част от полагаемият му се платен годишен отпуск и след разрешение от работодателя ползвал такъв. Излага, че на 28.08.2023 год. се явил на работа, при което бил поканен да представи пакет от документи, сред които и сертификат за проведено теоретично и практическо обучение за управление, поддръжка и ремонт на тролейбус марка "Metropolis", модел "Energis MP-T.LF.12". Излага твърдение, че представил всички изискуеми документи с изключение на описания сертификат, като

причина за това било обстоятелството до възстановяване на заеманата от него преди уволнението длъжност не е бил на работа. Излага твърдение, че до изясняване на въпроса бил поканен от работодателя да ползва още четири дни от полагаемия му се платен годишен отпуск. Сочи, че ползвал такъв за времето от 28.08.2023 год. до 31.08.2023 год. Поддържа, че работодателят му предоставил телефон за връзка с дружеството доставчик на тролейбусите марка "Metropolis", модел "Energis MP-T.LF.12", за да уговори сам организирането и провеждането на обучение за получаване на необходимия сертификат за управление, поддръжка и ремонт на тролейбуси марка "Metropolis". Излага, че след проведен разговор с представител на дружеството доставчик, му било обяснено, че гаранционният срок на тролейбусите е изтекъл, с което е отпаднало задължението на доставчика да организира и проведе обучение на служителите на ответното дружество.

Сочи, че на 01.09.2023 год. се явил на работа, при което му били представени предизвестие и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ, съгласно което същото се счита за прекратено от деня следващ деня на връчване на заповедта. Поддържа, че изразил несъгласие със заповедта.

Поддържа, че не е налице и не е доказано формалното основание за прекратяване на трудовото му правоотношение с ответника, а именно настъпила обективна невъзможност да изпълнява задълженията си съгласно трудовия договор. Сочи, че към мотивите на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение са изложени мотиви, видно от които между ответното дружество и "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД бил сключен договор, по силата на който доставчикът "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД осигурява гаранционното обслужване на доставените тролейбуси и се задължава да обучи работниците и служителите на ответното дружество, за управление, поддръжане, диагностика и ремонт на същите. Излага твърдение, че в заповедта не бил посочен срокът на действие на този договор, както и гаранционният срок. Поддържа, че гаранционните срокове по договора са изтекли.

Излага твърдение, че в заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение се сочи, че в писмен отговор от доставчика се излага, че към момента на запитването дружеството не може да организира такова обучение. Излага твърдение, че копие от това писмо не му е било предоставено. Поддържа, че така изложеното не представлява обективна невъзможност да изпълнява трудовите си задължения. Поддържа, че от отговора на дружеството доставчик, цитиран в мотивите на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение следва извод, че гаранционните условия по договора за доставка на тролейбусите не е изтекли че работодателят следва да изиска изпълнение на гаранционните условия, в т. ч. и задължението за провеждане на обучение на служител, който не е преминал такова.

По-нататък излага твърдение, че в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение не било посочено въз основа на какъв акт на работодателя е вменено изискването за преминаване на обучение, респективно за представяне на сертификат за преминато такова обучение. Поддържа, че това задължение не произтича от трудовото му правоотношение или от длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност "шофьор тролейбус". Излага, че не става ясно от заповедта за прекратяване на трудовия договор по отношение на

коя от двете страни - работник или работодател по правоотношението е налице обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Поддържа, че работодателят не е доказал наличие на задължение работникът да премине обучение, респективно да представи сертификат за преминато такова. Сочи, че работодателя не му е предложил друга подходяща работа преди прекратяване на трудовото правоотношение. Излага твърдение, че действителната причина за прекратяване на трудовия договор от страна на работодателя е обстоятелството, че изпълнява функциите на председател на синдикалната секция на КТ "Подкрепа" в ответното дружество и активно работи за защита на трудовите права на работниците и служителите.

Излага, че след прекратяване на трудовото правоотношение е останал без работа. Сочи, че поради това, че от страна на работодателя не внесени дължимите осигуровки при възстановяването му на работа е получил отказ от ТП на НОИ - Враца да получава парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО.

При тези фактически твърдения иска от съда да постанови решение, с което да се признае за незаконно прекратяването на трудовото му правоотношение с ответника, да отмени Заповед № 15/31.08.2023 год. на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение, да бъде възстановен на заеманата от него длъжност "шофьор тролейбус" и да осъди ответника да заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа, поради прекратяване на трудовото правоотношение в размер на 6 887,40 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът "***** ЕООД, чрез адв. К. К. е подал писмен отговор, с който заявява, че исковата молба е депозирана след преклузивния срок, поради което същата е недопустима. Поддържа становище, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е правилна и законосъобразна, предвид което следва да бъде оставена в сила.

Претендират се сторените в производството разноски.

Преди провеждане на първото по делото съдебно заседание, със становище вх. № 15472 от 12.12.2023 год. ищецът е уточнил, че на 15.11.2023 год., т. е. след предявяване на исковата молба в съда е сключил трудов договор с друг работодател, предвид което е уточнил периодът на оставане без работа, вследствие на прекратяване на трудовия договор с ответника, а именно от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 год., предвид това обстоятелство е поискал изготвяне на допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на въпроса, какъв е размера на дължимото се обезщетение на ищеца за периода на оставането му без работа, вследствие прекратяване на трудовото му правоотношение за периода от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 год.

С протоколно определение от 06.03.2024 год., съдът е допуснал на основание чл. 214, ал. 1 ГПК изменение на иска в частта относно размера на дължимото се на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа и същия следва да се счита предявен за сумата от 2 757,08 лева, като за разликата до първоначално претендирания размер на обезщетението от 6 887,40 лева, производството е прекратено на основание чл. 233 ГПК, поради отказ от иска.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител адв. П. П., поддържа иска така, както е предявен и с оглед допуснатото изменение по съображения, които подробно доразвива в приета по делото писмена защита.

Процесуалният представител на ответника адв. К. К. в съдебно заседание оспорва изцяло исквете по съображения и доводи, които доразвива в приета по делото писмена защита. Като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и възраженията на страните, съдът приема за установено следното:

Видно от трудов договор № 3, сключен на 09.10.1995 год. между ответното дружество "***** ЕООД и ищеца Т. Н. Ц., същият е заемал длъжност "шофьор на тролейбус". От представена по делото Заповед № 26 от 09.10.1995 год. се установява, че ищецът е назначен на длъжността "шофьор на тролейбус", с изпитателен срок от 3 месеца и е определено основното месечно възнаграждение на служителя.

По делото е представена длъжностна характеристика за длъжността „водач на тролейбус“. (л. 120 от делото) и длъжностна характеристика за длъжност "шофьор на тролейбус" с код по НКПД: 83312005 (л. 125), както и длъжностна характеристика за длъжността "водач на тролейбус", шифър (непосочен) (л. 212). От последната се установява, че е представен само лист първи.

С допълнително споразумение № 75 от 01.01.1996 год. към трудов договор № 3 от 09.10.1995 год. (л. 121), срокът на договора е определен на "до подписване на нов КТД".

Представени са допълнително споразумение от 11.09.2006 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя Т. Н. Ц. от 225,00 лева на 260,00 лева (л. 200); допълнително споразумение от 04.04.2007 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя от 260,00 лева на 290,00 лева (л. 197); допълнително споразумение от 20.08.2007 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя Т. Н. Ц. от 290,00 лева на 320,00 лева (л. 195); допълнително споразумение от 01.11.2007 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя от 320,00 лева на 350,00 лева (л. 192); допълнително споразумение от 30.10.2009 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя Т. Н. Ц. от 350,00 лева на 390,00 лева (л. 162); допълнително споразумение от 01.09.2012 год., с което към основното трудово възнаграждение на служителя се доплаща 22% за прослужени 22 години трудов стаж (л. 127); допълнително споразумение от 03.01.2014 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя Т. Н. Ц. от 410,00 лева на 440,00 лева (л. 309); допълнително споразумение от 05.01.2015 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя от 440,00 лева на 460,00 лева (л. 298); допълнително споразумение от 08.04.2016 год., с което основното трудово възнаграждение на служителя е променено от 460,00 лева на 520,00 лева (л. 288); допълнително споразумение от 09.01.2018 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя Т. Н. Ц. от 520,00 лева на 570,00 лева (л. 276); допълнително споразумение от 30.01.2019 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя от 570,00 лева на 620,00 лева (л. 248); допълнително споразумение (без номер) от "01.07", с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя на 7 700,00 лева (л. 227); допълнително споразумение (без номер) от

01.10.1996 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя на 10 600,00 лева (л. 226); допълнително споразумение (без номер) от 01.02.1997 год., с което е изменено основното трудово възнаграждение на служителя на 42 000,00 лева (л. 221).

С допълнително споразумение от 10.02.2005 год., считано от 01.01.2005 год. Т. Н. Ц. е изменено трудовото правоотношение между страните (л. 210). Установява се, че служителят е преназначен от длъжност "шофьор тролейбус" на длъжност "шофьор тролейбус", определено е основното трудово възнаграждение в размер на 225,00 лева и допълнително възнаграждение в размер на 0,8% за продължителна работа, определено е и работното време - пълно работно време по график, при 8 часов работен ден.

Видно от представено по делото споразумение по вътрешно съвместителство № 15 от 13.04.2016 год., сключено между "***** ЕООД и Т. Н. Ц., последният е съвместявал трудовите задължения на служител заемащ длъжност "шофьор тролейбус" и "шофьор автобус", в рамките на нормалната продължителност на работния ден и работната седмица, до приключване на СМР по "Воден цикъл" гр. Враца.

Със Заповед № 36 от 26.04.2023 год. на управителя на ответното дружество, ищецът Т. Н. Ц. е възстановен на длъжността "шофьор на тролейбус", с код по НКПД: 83312005, заемана от него до уволнението му със Заповед № 22 от 04.12.2019 год., на основание чл. 345, ал. 1 КТ, във връзка с влязло в законна сила Решение № 336 от 22.06.2020 год., постановено по гр. дело №176/2020 год. по описа на Районен съд - Враца и молба с вх. № 430(1)19.04.2023 год.

С предизвестие от 31.08.2023 год., връчено лично на ищеца срещу подпис на 01.09.2023 год., същият е уведомен, че трудовото му правоотношение се прекратява на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ и е отправено 30-дневно предизвестие, което не е спазено от работодателя и на основание чл. 220, ал. 1 КТ за неспазения срок на предизвестieto на служителя ще бъде изплатено обезщетение за неспазения срок на предизвестieto.

Със Заповед № 15 от 31.08.2023 год. на управителя на ответното дружество, трудовият договор с ищеца е прекратен на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ. Заповедта е връчена на ищеца лично, срещу подпис на 01.09.2023 год.

От писмо с рег. № 901 от 28.08.2023 год. на управителя на ответното дружество до ищеца се установява, че във връзка с включване на ищеца в месечните графици за работа, считано от 28.08.2023 год., в срок до 30.08.2023 год. от ищеца е поискано да представи следните документи, необходими за актуализация на трудовото му досие: валидна лична карта (оригинал); валидно свидетелство за управление на МПС, категория D, код 103 (оригинал); валиден контролен талон (оригинал); валидно удостоверение за професионална компетентност за превоз на пътници (оригинал); валиден сертификат за проведено теоретично и практическо обучение за управление, поддръжка и ремонт на тролейбус "Metropolis", модел "Energis MP-T. LF.12", произведен от полско-беларуския консорциум ВКМ Holding (оригинал) и валидно удостоверение за психологическа годност (оригинал).

От приложено по делото писмо с изх. № 023 4660/30.08.2023 год. от управителя на "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД се установява, че в изпълнение на сключен между "***** ЕООД и "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., дружеството доставчик е организирано обучение, осъществено от представител на

производителя на тролейбусите при доставката на деветте броя тролейбуси. Допълнително дружеството е организирано още няколко обучения за служители на ответното дружество, проведени отново от представители на производителя. В писмото се обръща внимание, че такива обучения за служителите могат да провеждат само представители на производителя, което е задължително с оглед изпълнение на гаранционните условия по сключения между двете дружества договор. По-нататък в писмото се излага, че тролейбусите могат да се управляват само от водачи, преминали успешно курса на обучение. При възникване на неизправност, в някой от тролейбусите, управляван от водач, който не е преминал обучение, съответно ще отпаднат и гаранционните условия по договора за това превозно средство. В писмото се излага, че към момента от страна на дружеството доставчик не е налице възможност за организиране и провеждане на такова обучение.

От приложения по делото договор № 2020-ОП-1/05.08.2020 год., сключен между "***** ЕООД, в качеството му на възложител и "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД, в качеството му на изпълнител, на основание чл. 112 ЗОП и Решение № 201 от 17.03.2020 год. на възложителя, с предмет: "Модернизирание на градския транспорт в община Враца, фаза II - покупка на тролейбуси за обслужване на транспортната схема на гр. Враца: Доставка на 9 броя тролейбуси с дължина 12 (+/-1) метра" се установя, че предметът на договора включва и обучение на работниците и служителите на възложителя за управление, поддържане, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси (чл. 1, ал. 1.4. от договора). Видно от ал. 1.3. на чл. 1 от същия, изпълнителят се задължава да осигурява гаранционно (сервизно) обслужване на доставените тролейбуси в рамките на гаранционния срок по чл. 4, ал. 4.3., като материалите, консумативите, дейностите и условията на сервизното обслужване са описани в Техническото предложение на изпълнителя и следва да отговарят на техническите спецификации на възложителя. Съгласно чл. 4, ал. 4.3. от договора гаранционните срокове, считано от надлежното извършване на доставката по реда на договора, са следните: 24 месеца или 100 000 км. пробег, което от двете обстоятелства настъпи първо.

Съгласно чл. 7, ал. 7.6. от договора изпълнителят се задължава да извършва текуща поддръжка и сервизно обслужване на тролейбусите в рамките на гаранционния срок, при условията и сроковете на договора, съответно при условията на гаранцията, а съгласно ал. 7.7. на същия член от договора изпълнителят се задължава да отстранява за своя сметка и в договорените срокове всички несъответствия на доставените тролейбуси, проявени и/или открити в рамките на гаранционния срок, констатирани и предявени по реда на настоящия договор и съгласно гаранционните условия. При отстраняване на несъответствията и при извършване на гаранционното обслужване изпълнителят се задължава да влага само оригинални резервни части, материали и консумативи.

Видно от чл. 9, ал. 9.1.1. от договора изпълнителят гарантира пълната функционална годност на доставените тролейбуси, съгласно договореното предназначение, както и съгласно Техническото предложение, техническата спецификация и стандарти. В чл. 9, ал. 9.1.2. е посочено, че в рамките на гаранционния срок изпълнителят отстранява със свои сили и средства всички повреди и/или несъответствия на тролейбусите, съответно подменя

дефектирали части и/или компоненти с нови, съгласно гаранционните условия и техническото предложение на изпълнителя. Съгласно чл. 9, ал. 9.2.1. изпълнителят се задължава да осигури на възложителя гаранционно (сервизно) обслужване на тролейбусите в гаранционния срок посочен в чл. 4, ал. 4.3. от договора, който започва да тече от датата на приемане на тролейбусите и подписване на приемо-предавателен протокол за съответния тролейбус, а гаранционното обслужване се осъществява в сервиз на изпълнителя или в негови оторизирани сервизи.

От представена по делото техническа спецификация за обществена поръчка с предмет: "Модернизиране на градския транспорт в община Враца, фаза II - покупка на тролейбуси за обслужване на транспортната схема на гр. Враца: Доставка на 9 броя тролейбуси с дължина 12 (+/-1) метра", т. 3.8.1. се установява, че участникът в процедурата за обществена поръчка трябва да предложи план за обучение на работниците и служителите на възложителя за управление, поддържане, диагностика и ремонт на тролейбусите, като обучението се осъществява по утвърден от възложителя план. Обучението следва да съдържа - теоретична част с хорариум минимум 16 учебни часа, всеки с продължителност 45 минути, за всеки водач, проведено в индивидуални групи, както и практическа част, с хорариум минимум 3 учебни часа с продължителност 45 минути за всеки водач, проведено в индивидуални групи. Обучението за поддържане, диагностика и ремонт се провежда за всяка една система на тролейбусите с хорариум от минимум 50 учебни часа, всеки с продължителност 45 минути, за всяка система. Предвидено е обучение на определен брой служители, като общия им брой се определя, както следва: двама водача за всеки доставен тролейбус, двама резервни водача и по двама ремонтни работника за всяка система на тролейбусите. Трябва да бъдат обучени осем инструктори за обучение на водачи на тролейбусите. Обучението следва да включва теоретична и практическа част в съотношение 60% към 40%, в полза на теоретичната част. За всеки един модул от обучението се провежда текущо и крайно оценяване по десетобална система, като 10 е максималната оценка. Предвидено е обучението да се проведе в посочено и определено от възложителя място. Участниците в процедурата за обществена поръчка следва към оферта си да приложат и план за обучение на работниците и служителите на възложителя за управление, поддържане, диагностика и ремонт на тролейбусите с програма към него (Приложение № 4).

По делото са представени, както следва: приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000161 (л. 427-428); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000162 (л. 429-430); приемо-предавателен протокол, съставен на 30.06.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000163 (л. 431-432); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000164 (л. 433-434); приемо-предавателен протокол, съставен на 30.06.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000165 (л. 435-436); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021

год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000166 (л. 437-438); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000167 (л. 439-440); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000168 (л. 441-442); приемо-предавателен протокол, съставен на 01.07.2021 год. за доставка на тролейбус "Energis, Metropolis - MP", с номер на шаси: Y3J32100DM000169 (л. 443-444).

От представено по делото разпореждане № 061-00-1480-1 от 20.09.2023 год. на ръководител на осигуряването за безработица при Териториално поделение на НОИ - Враца се установява, че на ищеца е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО, тъй като лицето няма осигуряване във фонд Безработица за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

По делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, в т.ч. и по допълнително поставената задача, вещото лице по която дава заключение, че последният отработен пълен месец, т.е. месец, в който ищецът е работил през всички работни дни в ответното дружество преди месец септември 2023 год. е месец август 2019 год. Вещото лице е дало заключение, че размерът на брутното трудово възнаграждение на ищеца за последния отработен пълен месец преди месец септември 2023 год., съгласно предоставена информация от ответното дружество - месец август 2019 год., а размерът на брутното трудово възнаграждение на ищеца се определя в размер на 1 147,90 лева, а общият размер на дължимото на ищеца обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, във връзка с чл. 228, ал. 1 КТ, за периода от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 год. /включително/ е в размер на 2 757,07 лева.

При така установеното съдът достига до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), с който се иска да бъде признато за незаконно уволнението му, извършено със заповед № 15 от 31.08.2023 г. на управителя на "***** ЕООД и да бъде отменена същата заповед като незаконосъобразна; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, ищецът да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност при работодателя – „шофьор тролейбус“ и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата 2 757,07 лева - обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 г. /включително/, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба - 12.10.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

Трудовото правоотношение с ищеца Т. Н. Ц. е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ – при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

За да е налице това основание в съдебната практика на Върховния касационен съд по чл. 290 ГПК се приема, че основанието за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ се предполага от безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните. Субективното право на работодателя да уволни работник или служител следва да се приеме,

че е упражнено законосъобразно, когато е възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, извън волята на страните по договора. Обективната невъзможност може да се дължи на различни причини, които обикновено са външни за страните по трудовото правоотношение и затова едностранното му прекратяване от работодателя по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ е формулирано общо - при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Като примери за такава обективна невъзможност за работника, могат да бъдат посочени: когато работникът или служителят не получи лицензи или разрешения, от които се нуждае за да изпълнява работата си; когато бъде отстранен от работа поради наложена процесуална мярка от прокурора и съда; когато му бъде отнето свидетелството за правоуправление на МПС, а то е необходимо за длъжността "шофьор"; когато трябва да му бъдат направени имунизации несъвместими със здравето му; когато работникът е чужд гражданин и срокът на разрешението му за работа е изтекъл и др. Причините, които са я породили, са непреодолими за и от страните, защото произтичат от източници и фактори, които са неподвластни на тяхната воля. Основанието по т. 12 се прилага, когато причината за обективната невъзможност е различна от причините за уволнение, визирани във фактическите състави на другите основания за прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя.

Това разрешение съответства на трайно установената съдебна практика по приложението на разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ, според която при уволнение на това основание работодателят трябва да докаже, че има създадена нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно. Причините, които са породили тази невъзможност трябва да бъдат непреодолими за и от страните.

За законосъобразното прилагане на безвиновното основание за прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя, предвидено в т. 12 на чл. 328, ал. 1 КТ, следва да се изхожда преди всичко от основните задължения на страните по трудовия договор, уредени с императивните норми на глава шеста от раздел X на КТ (чл. 124 КТ -чл. 129 КТ). Основните задължения на работника или служителя, като страна по трудовото правоотношение, посочени в чл. 126 КТ, са да изпълнява точно и добросъвестно работата, за която се е уговорил с работодателя, като всеки работен ден се явява навреме на работа, до края на работното време е на работното си място и цялото време използва за изпълнение на възложената работа. Когато по една или друга причина от обективен характер (която може да идва от страна на работника или служителя или от страна на работодателя) не е възможно работникът или служителят да изпълнява тези основни задължения по трудовия договор, за работодателя възниква субективното потестативно право да прекрати трудовия договор с този работник или служител на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ.

Основанието по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ се изразява в това, че при създадена нова обстановка реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно. Обективната невъзможност може да произтича както от работника или служителя, така и от работодателя. Основното е да са налице непреодолими причини за изпълнение на трудовия договор, които произтичат от независими от работника или работодателя фактори.

Съгласно Заповед № 15 от 31.08.2023 год. на управителя на ответното дружество "***** ЕООД, с която е прекратено трудовото правоотношение с ищеца Т. Н. Ц. на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ се сочи, че на 05.08.2020 год. между "***** ЕООД и "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД е сключен договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., по силата на който "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД се задължило да достави нови тролейбуси марка "Metropolis", модел "Energis MP-T.LF.12", произведени от полско-беларуския консорциум ВКМ Holding. Съгласно чл. 1, ал. 1.3. от договора доставчикът осигурява гаранционно обслужване на тролейбусите, а ал. 1.4. от същия текст вменява като негово задължение и обучението на работници и служители на ответното дружество за управление, поддържане, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси. По-нататък в мотивите на процесната заповед се сочи, че във връзка с изпълнение на чл. 1, ал. 1.4. от договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., както и с оглед предоставяне възможност на ответника Т. Н. Ц. да осъществява задълженията си като шофьор на тролейбус, ответното дружество е изискало от "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД да насрочи дата и график за обучението на този служител. При явяване на работа на 28.08.2023 год. от ищеца е било поискано да представи документи за актуализиране на трудовото му досие сред които е и сертификат за проведено теоретично и практическо обучение за управление, поддръжка и ремонт на тролейбус марка "Metropolis", модел "Energis MP-T.LF.12". По-нататък в заповедта се излага, че към 28.08.2023 год. ответното дружество не е разполагало с отговор относно възможността за организиране и провеждане на необходимото обучение за ищеца. Със Заповед № 388/28.08.2023 год. на същия е разрешено ползването на платен отпуск до 31.08.2023 год. На 30.08.2023 год. в ответното дружество е получено писмо от "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД, в което се заявява, че обучения за управление, поддръжка и ремонт на тролейбуси марка "Metropolis, модел "Energis MP-T.LF.12" могат да провеждат единствено служители на производителя на тези тролейбуси, което условие е задължително с оглед гаранционните условия по договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год. В писмото се сочи още, че към момента доставчикът няма възможност да организира обучения за водачи на тези тролейбуси, тъй като това изисква значителен период от време, като същевременно е свързано и с разходи, както за доставчика така и за производителя. При тези фактически установявания, управителят на ответното дружество е приел, че в случая е налице безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между "***** ЕООД от една страна и ищеца Т. Н. Ц. от друга, тъй като е възникнала нова фактическа обстановка, сключен е и се изпълнява договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, извън волята на всяка от страните по договора.

Настоящият съдебен състав не споделя мотивите, изложени в процесната Заповед № 15 от 31.08.2023 год. на управителя на ответното дружество "***** ЕООД по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1.4. от договор № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., с предмет: "Модернизиране на градския транспорт в община Враца, фаза II - покупка на тролейбуси за обслужване на транспортната схема на гр. Враца: Доставка на 9 броя тролейбуси с дължина

12 (+/-1) метра", сключен между "***** ЕООД, в качеството си на възложител и "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД, в качеството си на изпълнител, на основание чл. 112 от Закона за обществените поръчки и Решение № 201 от 17.03.2020 год. на възложителя, предметът на договора включва и обучение на работниците и служителите на възложителя за управление, поддържане, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси, т.е. една от дейностите, включени в предмета на договора е обучение на работници и служители на възложителя. Същото, обаче не е поставено в зависимост от гаранционното (сервизно) обслужване на доставените тролейбуси. Видно от съдържанието на договора в нито един от текстовете, имащи отношение към гаранционното обслужване на доставените тролейбуси не се сочи, че гаранционните условия са поставени в зависимост от обучението на работниците и служителите на възложителя. В чл. 1, ал. 1.3. се сочи, че изпълнителят се задължава да осигурява гаранционно (сервизно) на доставените тролейбуси по чл. 1, ал. 1.1. от договора, в рамките на гаранционния срок по чл. 4, ал. 4.3. от договора, като материалите, консумативите, дейностите и условията на сервизното обслужване са описани в Техническото предложение на изпълнителя и следва да отговаря на техническите спецификации на възложителя. В чл. 4, ал. 4.3. е посочено, че гаранционните срокове са 24 месеца или 100 000 км. пробег на тролейбусите, което обстоятелство настъпи първо, считано от доставката на тролейбусите, която съгласно чл. 5, ал. 5.3. се удостоверява с подписване на два екземпляра на двустранен приемо-предавателен протокол от страните или техни упълномощени представители, след проверка за явни несъответствия, окомплектовката на доставката и представяне на документите в съответствие с ал. 5.1. и 5.2. на чл. 5 от договора и съответствие на тролейбуса с техническите характеристики, представени в Техническото предложение на изпълнителя и техническата спецификация на възложителя.

В раздел X "Гаранционна отговорност и гаранционно обслужване" от договора е описан реда и начина за реализиране на гаранционната отговорност и гаранционното (сервизно) обслужване на доставените тролейбуси. Не се установят разпоредби, които да обвързват гаранционната отговорност, респективно гаранционното обслужване с изпълнение на една от дейностите предмет на договора - обучението на работници и служители на възложителя "***** ЕООД.

Предвид горното изложеното в писмо с изх. № 023 4660/30.08.2023 год., изготвено от управителя на "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД до ответното дружество, съгласно което обучения могат да провеждат единствено служители на производителя на тролейбусите, което е задължително с оглед изпълнение на гаранционните условия по № 2020-ОП-01/05.08.2020 год., поради което тролейбусите могат да се управляват само от водачи, преминали успешно курса на обучение, а при възникване на неизправност в някой от тролейбусите, управляван от водач, който не е преминал обучение, съответно ще отпаднат и гаранционните условия по договора за това превозно средство, не отговаря на обективната действителност.

Никъде в договора не се сочи, че гаранционната отговорност и валидността на гаранцията се поставя в зависимост от обучението на работниците и служителите на възложителя. Обучението на същите е самостоятелна дейност, част от предмета на договора, която няма

отношение към гаранцията на доставените тролейбуси, още по-малко има отношение към нейната валидност. Доставчикът е обвързан със задължението за гаранционно (сервизно) обслужване на тролейбусите за срока, определен в договора - 24 месеца или 100 000 км. пробег, което от двете обстоятелства настъпи първо.

Не намира опора, нито в съдържанието на договора, нито в представената по делото техническа спецификация за проведената обществената поръчка, въз основа, на която е сключен договора за доставка на тролейбуси изложеното в изготвено от управителя на "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД писмо с изх. № 023 4660/30.08.2023 год., че тролейбусите могат да се управляват само от водачи, преминали успешно курса на обучение, а при възникване на неизправност в някой от тролейбусите, управляван от водач, който не е преминал обучение съответно ще отпаднат и гаранционните условия по договора за това превозно средство. Нещо повече от съдържанието на договора, респективно в Техническата спецификация за обществена поръчка не се сочат общи или специфично условия, при които гаранционните условия ще отпаднат преди определения срок - 24 месеца или 100 000 км, пробег, което от двете настъпи първо, считано от доставката на съответното превозно средство.

На следващо място следва да се посочи, че видно от т. 3.8.1. от Техническата спецификация на възложителя, изпълнителят поема задължението да обучи освен определения брой работници и служители, както следва: двама водача за всеки доставен тролейбус, двама резервни водача и двама ремонтни работника за всяка система на тролейбусите. Освен това, изпълнителят по договора за обществена поръчка трябва да обучи осем инструктори, за обучение на водачи на тролейбусите. Това изискване на възложителя, очевидно цели осигуряване на квалифицирани служители на ответното дружество, които да са в състояние на провеждат обучения за в бъдеще на други работници и служители, водачи на тролейбуси марка "Metropolis, модел "Energis MP-T.LF.12". Предвид това не може да се сподели заявеното от представителя на изпълнителя по договора "Авто инженеринг холдинг груп" ЕООД, в писмото от 30.08.2023 год., че обучения могат да провеждат единствено служители на производителя на тролейбусите, което е задължително с оглед изпълнение на гаранционните условия, тъй като обучението на служители на ответното дружество, които да придобият необходимата квалификацията да провеждат обучения на други работници и служители за управление, поддържане, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси, предмет на договора за обществена поръчка.

Ето защо настоящият съдебен състав приема, че в случая, макар да е налице възникнала нова обстановка, сключен е договор за обществена поръчка по реда на Закона за обществените поръчки, по силата на който, ответното дружество е придобило девет броя нови тролейбуси, за които предметът на договора е предвижда и обучение на работници и служители, които ще управляват превозните средства, не са налице обстоятелства, при които реалното изпълнение на трудовия договор между ответното дружество и ищеца Т. Н. Ц. да е станало невъзможно по причини, извън волята на страните по договора по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ.

Нещо повече, изтъкнатите причини за прекратяване на трудовото правоотношение, а именно

липсата на сертификат за преминато обучение за управление, поддържане, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси не може да се дефинира като такава причина изобщо. Съгласно техническата спецификация на възложителя за обществена поръчка с предмет "Модернизиране на градския транспорт в община Враца, фаза II - покупка на тролейбуси за обслужване на транспортната схема на гр. Враца: Доставка на 9 броя тролейбуси с дължина 12 (+/-1) метра", възложителят е предвидил първоначално да бъдат обучени определен брой негови служители, т. е. не всички негови работници и служители, а само определен брой, като е предвидил възможността за в бъдеще да възникне необходимост от обучение на други работници и служители, предвид което е вменил в задължение на изпълнителя по договора и обучение на негови работници и служители, които да могат да провеждат обучение на други негови работници и служители - инструктори.

От страна на ответното дружество не се доказва изпълнението на това изискване, вменено на изпълнителя по договора за обществена поръчка, но това обстоятелство се явява ирелевантно и същото не може да се дефинира като обективна невъзможност за изпълнение на трудовото правоотношение, по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ, между страните в настоящото производство. Невъзможността на ответното дружество да организира обучение на ищеца за управление, поддръжка, диагностика и ремонт на доставените тролейбуси не е обективна причина, която е външна за страните по трудовия договор и по-конкретно за ответното дружество. Ответното дружество като възложител в процедурата за обществена поръчка е предвидило такова изискване - обучение на инструктори, които да провеждат обучение на други работници и служители и евентуалното неизпълнение на това задължение от страна на изпълнителя по договора не може да се квалифицира като причина, която е непреодолима за и от страните, защото произтича от източници и фактори, които са неподвластни на тяхната воля, какъвто смисъл е вложил в разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ законодателят.

По изложените съображения съдът приема, че уволнението следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

Съгласно задължителните разяснения, дадени с Тълкувателно решение № 2/2012 г. от 23.10.2012 г. по тълк. дело № 2/2012 г. на ОСГК на Върховния касационен съд, възстановяването на незаконно уволнения работник или служител на предишната му работа се извършва с постановено и влязло в сила съдебно решение. Решението на съда за уважаване на иска има за съществена последица възстановяване на трудовото правоотношение такова, каквото е било преди уволнението и то има преобразуващо действие: със сила на присъдено нещо се възстановява прекратеното трудово правоотношение, възражда се същото трудово правоотношение съществувало между страните преди незаконното уволнение - за същата работа, трудово възнаграждение, условия на труд и т.н. Това принципно разрешение търпи изключение в практиката на съда в една специална хипотеза - при предявени иски за защита срещу незаконно уволнение по срочен трудов договор. В тези случаи, когато уволнението е признато за незаконно, но

междувременно - докато трае съдебния процес и преди постановяване на решението, срокът на трудовия договор е изтекъл, искът за възстановяване на работа се отхвърля. Приема се, че материалното потестативно право на възстановяване на предишната работа на незаконно уволнения работник или служител не съществува, а възстановяването на работа предполага трудово правоотношение, което би съществувало, ако не беше незаконното уволнение.

В разглеждания случай ищецът е работил по безсрочно трудово правоотношение и следователно в случая съществува материалното потестативно право на възстановяване на предишната работа на незаконно уволнения работник или служител.

С оглед основателността на главния иск за признаване за незаконно на уволнението на ищцата и за отмяна на заповедта на работодателя, с която е извършено, основателен се явява и акцесорният иск за възстановяването на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност "шофьор тролейбус" в ответното дружество. Именно това е длъжността, заемана от ищеца преди уволнението, съгласно представения трудов договор и допълнителни споразумения към него.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ:

Предпоставките за уважаване на иска са вреди за ищеца за не повече от шестмесечен период след незаконното уволнение, изразяващи се в разликата между стойността на трудовото възнаграждение, получавано на длъжността, заемана преди незаконното уволнение и длъжността, заемана при друг работодател след уволнението, както и причинна връзка между уволнението и вредите.

Видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, за периода от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 год /включително/ на ищеца се дължи обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на 2 757,07 лева. Съдът напълно възприема както крайния резултат на вещото лице, така и използваното от същото методология на изчисление на обезщетението, поради следното:

Всички възнаграждения в рамките на трудовото правоотношение са трудови възнаграждения. Това следва от съвкупния анализ на разпоредбите на чл. 1, ал. 2 КТ, според която отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, чл. 124 от КТ, според която, по трудовото правоотношение работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил, и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа, както и чл. 107м КТ, която предвижда, че размерът на трудовото възнаграждение се определя с индивидуалния трудов договор съгласно разпоредбите на трудовото законодателство и в съответствие с колективния трудов договор и вътрешните правила за работната заплата на предприятието.

Насрещната престация, която работодателят заплаща за престираната от работника или служителя работна сила, е трудовото възнаграждение или работната заплата, чиято структура и организация е регламентирана в Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета по законова делегация от чл. 244, ал. 2 и чл. 261 КТ. В чл. 3 от тази наредба е предвидено, че брутната работна заплата се състои от основна работна

заплата и допълнителни трудови възнаграждения, които са определени в Кодекса на труда, в наредбата, в друг нормативен акт или в колективен трудов договор, както и други трудови възнаграждения, определени в нормативен акт или в индивидуалния трудов договор и неключени в предходните разпоредби. Според чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от наредбата, допълнителните трудови възнаграждения са определени с наредбата или с друг нормативен акт възнаграждения, които се изплащат задължително и договорените с индивидуален и/или с колективен трудов договор възнаграждения, които се изплащат според договорените условия.

Следователно предявеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е изцяло основателен и следва да бъде уважен така, както е предявен.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски възниква само за ищеца. От процесуалния представител на същия е представен списък по чл. 80 ГПК, съобразно който претендираното адвокатско възнаграждение възлиза на 1 555,07 лева, от които 200,00 лева за писмена консултация във връзка със завеждане на исковете, 780,00 лева за процесуално представителство, защита и съдействие по исковете за отмяна на уволнението и възстановяване на работа и 575,71 лева за процесуално представителство, защита и съдействие по иска за присъждане на обезщетение. От процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

С оглед на изложеното съдът приема, че размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е основателен в частта относно сумата от 780,00 лева за процесуално представителство, защита и съдействие по исковете за отмяна на уволнението и възстановяване на работа и за сумата от 575,71 лева за процесуално представителство, защита и съдействие по иска за присъждане на обезщетение и неоснователен за сумата от 200,00 лева за писмена консултация във връзка със завеждане на исковете, предвид което следва да бъде уважен за сумата от 1 355,71, а за разликата до пълния претендиран размер от 1 555,71 лева искането за разноски за адвокатско възнаграждение следва да се отхвърли.

Ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Враца сумата 210,28 лева за държавна такса (50,00 лева за иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, 50 лева за иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и 110,28 лева за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ), както и сумата 350,00 лв. – изплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 316, вр. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на Т. Н. Ц., ЕГН *****, с адрес: *****, извършено със заповед № 15 от 31.08.2023 год. на управителя на "***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представявано от управителя в. Н. и ОТМЕНЯ същата заповед като незаконосъобразна.

ВЪЗСТАНОВЯВА Т. Н. Ц., ЕГН *****, с адрес: ***** на заеманата преди уволнението длъжност "шофьор тролейбус" в "***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представлявано от управителя в. Н..

ОСЪЖДА "***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представлявано от управителя в. Н. да заплати на Т. Н. Ц., ЕГН *****, с адрес: ***** сумата 2 757,07 лева - обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 02.09.2023 год. до 14.11.2023 год. /включително/, ведно със законната лихва от 12.10.2023 год. до изплащането на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК "***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представлявано от управителя в. Н. да заплати на Т. Н. Ц., ЕГН *****, с адрес: ***** сумата от 1 355,71 лева - заплатено адвокатско възнаграждение

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК "***** ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: *****представлявано от управителя в. Н. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Враца сумата 210,28 лева, представляваща държавна такса за образуване на делото, както и сумата 350,00 лева – изплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещо лице.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението В ЧАСТТА за присъденото обезщетение по КТ за оставане без работа на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

УКАЗВА на основание чл. 127, ал. 4 от ГПК на ищеца Т. Н. Ц., че следва в 1- седмичен срок от получаването на настоящото решение да представи по делото своя банкова сметка, по която да му бъдат преведени присъдените суми.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд - Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____